Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

munus possent deuotionis offerre. Sed & hactenus
scē mulieres die parasceue id ē ꝑparationis idem
fecerunt. cū animē humiles & q̄ maioris s̄ conscie
fragilitatis eo maiori saluatoris amore feruentes
passionis eius uestigius inhoc scto q̄ requies est ꝑpa
randa futura diligentē obsecuntur. & si forte ualeant
imitari pia curiositate q̄ ordine sit eadē passio cō
pleta ꝑpendunt. Altera aū die que ē post parasce
uen. Qua q̄ sexta die homo factus & tota est
mundi creatura ꝑfecta septimo aū conditor ab
ope suo requieuit unde & hanc sabbatū hoc est
requiē uoluit appellari recte saluator eadē sexta
die crucifixus humanē restaurationis impleuit
archanū. sabbato aū insepulchro requiescens re
surrectionis que octaua die erat euentura expectabat
euntē ubi nūē simul deuotionis ac beatē retributi
onis ꝑplucē exemplū quos inhac quidē sexta sēli
etate ꝑdno pati & uelut mundo necesse ē crucifi
gi. In septima ū etate id ē cū leti qui debitum
soluit corpora quidē intumulis animas aū secre
ta inpace cū dno manere. & post bona opa oportē
quiescere donec octaua tandē uenientē etate
etiā corpora ipsa resurrectione glorificata cū ani
mab; simul incorruptionē etēne hereditatis acci
piant. Conueneruntque principes sacerdotū usq;